

David nerespektoval. Do kategorie „zvláštní pacient“ rozhodně patří třeba Axl Rose.

Tak tedy nejpříjemnější pacient?

■ To jsou všichni, kteří mne nepotřebovali. Velmi příjemný a kultivovaný je Tom Jones. Poté, co jsem ošetřil jednu z jeho vokalistek, mi srdečně poděkoval a pozval na skleničku francouzského vína. Hodně vtipné vokalistky mají Rolling Stones, jsou to opravdu úžasné dámy.

Když se nevěnujete ošetřování hvězd, tak je náplní Vaší práce plastická chirurgie.

Hodnotíte hvězdy i po estetické stránce?

Všimáte si na nich zásahů Vašich kolegů?

■ Máte pravdu, že někdy lovím v paměti, co je na dotyčné, či dotyčném jiné, než když jsem ho viděl před pár lety. A práce plastických chirurgů z Hollywoodu se dá někdy jen těžce přehlédnout. /úsměv/

Proč ten úsměv?

■ Vám se nezdá, že je to někdy přehnané? Ve Francii je třeba Pamela Anderson předkládá na adeptům plastiky jako typický příklad toho, jak nemá plastika vypadat.

Vím, že v Paříži jste působil na stážích již jako student.

■ Ano, a následně v rámci specializační přípravy v oboru plastická chirurgie, naposled v letech 2003–4 jako hostující chirurg v nemocnici St. Louis u profesora Servanta. Věnoval jsem se hlavně rekonstrukční chirurgii a chirurgii prsu.

Je plastická chirurgie ve Francii jiná, než v Česku?

■ Musím říct, že ano, bohužel. Kontinuita od dob profesora Buriana z meziválečného období se na téměř 40 let u nás protrhla a navázat na tradici nestačí. I když třeba v rekonstrukční chirurgii a mikrochirurgii se nám již téměř povedlo dohnat svět, mám pocit, že třeba v dětské plastice, ale i v estetické chirurgii, to ještě není úplně ono. Ze svého pohledu vidím trochu jako chybu třeba i orientaci na angloamerickou plastiku. Myslím si, že jsme Evropané a náš vkus je trochu jiný, než třeba u Američanů.

Můžete nám to trochu přiblížit, třeba na příkladu?

■ Domnívám se, že hezká prsa nedělá jejich velikost, ale spíše tvar a celkové proporce těla. Takže často místo velkých implantátů doporučuji klientkám buď redukci hmotnosti, nebo třeba liposukci některé oblasti. Výsledek je mnohem přirozenější, než neadekvátně zvětšená prsa. Některé klientky se naopak obávají toho, že zvětšená prsa se vždy dají poznat. Snahou moderní plastiky je nejen to, aby prsa působila přirozeně, ale aby i hmatový vjem byl zcela přirozený. Obdobně doporučuji techniky, kdy třeba při plastice prsou nevytvoříme dlouhou jizvu v podprsni rýze, a podobně.

Chápu to dobře, že tyto techniky jsou třeba ve Francii běžné, ale u nás nikoliv?

■ Měl jsem velké štěstí na skutečně ty nejlepší učitele. Uvedu jeden příklad. Počátkem července

PROFIL

MUDR.
PATRIK
PAULIS

Narozen v roce 1970, ženatý, manželka Lenka, syn Tobias Adam.

S agenturou Live Nation (Interconcerts) spolupracuje od roku 1998, v průběhu jejich pobytu v ČR ošetřoval m.j. členy kapel AC/DC, Black Sabbath Depeche Mode, Duran Duran, Genesis, Guns n' Roses, Pearl Jam, Red Hot Chili Peppers, Davida Bowie, Madonnu, Shakiru, Erica Claptona, Lionela Richie a mnoho dalších.

Je specializovaný plastický chirurg a ve Francii získal diplom A.F.S.A. v oboru Plastická rekonstrukční a estetická chirurgie a Univerzitní diplom v oboru: Experimentální chirurgie a mikrochirurgie. Nyní: Klinika Emotions.

mne navštívila jedna 19-letá Francouzka, jejíž rodiče pracují v Praze. Přiletěla k nám na prázdniny a jejím cílem bylo, abych jí v této době udělal „nový“ nos. Když jsem se jí ptal proč právě já, řekla mi, že ví, že jsem pracoval v Paříži s Dr. Aiachem a k němu by se na operaci dostala třeba až za rok, a hlavně nemá „na Aiache“ dost peněz. Ve Francii, ale i jinde ve světě to funguje

tak, že když Vás k sobě vezme nějaký uznávaný chirurg a předá Vám co umí, pak je hrdý na to, že šíříte jeho školu dál a klienti vědí, že se na Vás můžou s důvěrou obrátit. Jako mladší budete mít kratší objednací doby, nižší ceny, ale práci odvedete stejnou jako Váš učitel.

Takže třeba Dara Rolins a Jiří Langmajer si Vás za svého plastika vybrali proto, že to děláte jinak?

■ To rozhodně nelze takto formulovat. S Jirkou se známe dlouho, a když začal mít potíže nejenom s padáním víček, ale i s únavou očí a slzením, dlouho plastiku odkládat nemohl. Současně byl rád, že se shodneme na tom, že dobře udělaná plastika pomůže, ale není moc nápadná. Navíc s ním je jeho „lehce zachmuřený“ výraz neodmyslitelně spojen. Takže šlo o to udělat to tak, aby se mu výraz nezměnil a lidi to nepoznali. Prozradili nás ale jeho tmavé brýle a neodbytní paparazzi. Daru taky vyfotili den po výkonu, kdy měla ještě celý ret nateklý. Ale na hlavní focení za týden již byla symetrizace rtů, kterou jsme chtěli dosáhnout, perfektní. Taky nešlo o to, aby lidi poznali, že má za sebou nějakou plastiku.

Ve Francii jste se taky setkal s humanitární plastickou chirurgií?

■ Ano, tam je běžné, že plastický chirurg každý rok věnuje týden nebo dva na práci třeba v Africe. Po návratu do Prahy jsem se snažil o něco podobné i zde. Nakonec se nám ve spolupráci s nadací HUMANITAS AFRICA podařilo začít projekt, kterého cílem je každoročně v průběhu cca 10 dnů odoperovat v Ghaně několik dětí postižených Buruliho vředy, což je nemoc, která postihuje hlavně ruce a nohy dětí v oblastech vlhkých tropů. Budu rád, když nám Vaši čtenáři s touto misí, pokud je zaujme, pomohou. Více informací naleznou na www.plasticpatrik.com/humanita.

